

בעזרת השם יתברך



ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די
זכיה צו הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א,
יום טוב סוכות, שנת תשפ"ב לפרט קטן,
אין וויליאמסבורג יע"א.

ארויסגעגעבן דורך
"קרן הדפסה היכל הקודש"



היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א

רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

קרן הדפסה
היכל הקודש

181 Huschke Rd.
Liberty, NY 12747

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

יום טוב סוכות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. דעם ערשטן טאג יום טוב אינדערפרי נאכ'ן דאווענען האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון זיין קלוג און גישט גערעכט.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

דער הייליגער חיד"א האט מתקן געווען צו זאגן יעדע יום טוב א תפלה וואס מען זאל זאגן בשעת פתיחת הארון, ער האט געמאכט יעדע יום טוב א באזונדערע תפלה, (עס איז געדרוקט אין די סאטמאר'ע סדורים, מוהרא"ש האט עס אויף אריינגעלייגט אין מחזור 'עת רצון' לראש השנה), עס איז הערליכע יהי רצון'ס. בעט מען דארט אום סוכות דעם לשון: "והגן בעדנו משלהובוי ומדינוי דצדק", דער אייבערשטער זאל אונז אפהיטן פון די פייער און דין פון 'צדק'.

שבת דריי סעודות

און אזוי שטייט אויף אין אדרא זוטא^א (זהר הקדוש פרשת האזינו), רבי שמעון בן יוחאי האט יעדות געזאגט אויף זיך אין דעם טאג וואס ער איז נסתלק געווארן, דריי זאכן, די ערשטע זאך (שם, דף רפח:): "אסהדנא עלי לכל אליו דהכא, דהא מן יומאי לא בטילנא אליו ג' סעודתי", איך זאג יעדות אויף מיר אז איך האב קיינמאל נישט פארפעלט צו עסן אום שבת דריי סעודות, [די ספרים פרעגן שוין, ווי אזוי קען זיין זיין גאנץ לעבן האט ער יעדע וואך שבת געגעסן דריי סעודות, ער איז דאך געווען

.....

[א] דער ראש ישיבה שליט"א האט צוגעלייגט: א אינגערמאן האט מיר פריער געזאגט ער האט נאך קיינמאל נישט געענדיגט 'אדרא', דער הייליגער רבי האט געלערנט אן א שיעור מאל אדרא, סיי אדרא רבא און סיי אדרא זוטא, דארפן מיר זען צו ענדיגן כאטש איין מאל דעם אדרא.

באהאלטן אין די מערה פאר דרייצן יאר, און דארט איז נישט געווען קיין חלה, נאר א באקסער בוים, און אויף באקסער קען מען נישט יוצא זיין סעודות שבת. האב איך געזען א תירוץ, אז יעדן שבת איז דער באקסער בוים געווארן א טייטלבוים (ספר מדרש תלפיות, אות חית, צנף חרוב), און אויף טייטלען איז דא א שיטה אז מען קען יוצא זיין סעודות שבת (עיינ פרי מגדים, אשל אברהם, אורח חיים, סימן רעג, סעיף קטן יא), ווייל טייטלען זעטיגט (עיינ מגן אברהם אורח חיים, סימן רח, סעיף קטן כה).

אָוועקגיין פון די וועלט

די צווייטע זאך (שם, דף רצא:): "אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא", איך זאג עדות אויף מיר אז מיין גאנץ לעבן האב איך געווארט אויף דעם טאג וואס איך וועל אָוועקגיין פון די וועלט.

די פייער און דין פון 'צדק'

די דריטע זאך (שם, דף רצב): "אסהדנא עלי, דכל יומאי הוינא מצטער על עלמא, דלא יערע בדינוי דצדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובוי", איך זאג עדות אויף מיר אז מיין גאנץ לעבן האב איך זיך מצטער געווען, די וועלט זאל נישט פארברענט ווערן דורך די פייער און דין פון 'צדק'.

'צדק' - מיינט גערעכט

עס איז זיכער דא הויכע סודות וואס דאס פייער און דין פון 'צדק' באדייט, אבער מוהרא"ש האט אונז געלערנט, אויסער די אלע הויכע סודות זאל מען זוכן וואס מען קען נעמען אין האנט, וואס דאס קען מיינען פאר מיר, א זאך וואס איך קען ניצן אין לעבן^[ב]. האב איך

.....

[ב] דער ראש ושיבה שליט"א האט צוגעלייגט: א אינגערמאן האט מיר דערציילט, ער האט געטראפן זיין שוואגער ראש השנה אין אומאן, פרעגט ער אים: "וואו האסטו געדאווענט?" ענטפערט ער: "בין ... אין בין געגאנגען צום 'צדיק האמת'; אינטערעסאנט, געברענגט קיין אומאן האט אים א תלמיד היכל הקודש, אבער גיין גייט ער צו פענעם ווייל

געטראכט א פשוט'ע פֿשט וואס מיר קענען פארשטיין, 'צדק' - מיינט גערעכט, א מענטש וואס זוכט צו זיין גערעכט, מיט זיין ווייב, מיט זיינע שׂכנים, מיט זיינע עלטערן, מיט זיין משפחה, אזא מענטש ווערט פשוט פארברענט; ער רעדט שוין נישט מיט טאטע מאמע א לאנגע צייט ווייל ער איז גערעכט...

זיי קלוג, נישט גערעכט

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזר'ן מיט אונז דעם ווארט: "זיי קלוג, נישט גערעכט"; דאס איז דער סוד פון הצלחה - נישט זוכן צו זיין גערעכט נאר זוכן וואו מען קען זיין קלוג. אלע פראבלעמען און מחלוקת הייבט זיך אן ווען דער מענטש זוכט צו זיין גערעכט. דאס האט רבי שמעון בן יוחאי זאגט אין טאג פון זיין הסתלקות: איך זאג עדות אויף מיר אז מיינ גאנץ לעבן האב איך זיך אכטונג געגעבן איך זאל נישט אריינפאלן אין די זאך פון 'צדק', איך האב קיינמאל נישט פרויבירט צו זיין גערעכט.

דאס בעטן מיר ביי פתיחת הארון: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל נישט זוכן צו זיין גערעכט, העלף מיר איך זאל גארנישט וועלן, איך וויל זיין בטל ומבוטל צו דיך אייבערשטער, איך זאל זיין צופרידן ווי אזוי עס איז".

ארוםגענומען מיט'ן אייבערשטן

דאס קען מען זוכה זיין סופות ווען מען זיצט אין די סופה, מען איז אינגאנצן ארוםגענומען מיט'ן אייבערשטן, בעט מען דארט דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו זיין אינגאנצן בטל ומבוטל צו אים,

.....

יענער איז 'צדיק האמת'... וואס האט דאס מיט דיר? ער קען דיר עפעס געבן אין לעבן? ער קען דיר געבן א פֿרק משניות? ער קען דיר מאכן אנהייבן מעביר סדרה זיין?!

מֵעַן זָאל גְּלִיבֵן אַז קִיין שׁוּם זאָךְ פֿאַסירט נישט אַלײנס, אַפֿילו אַ בֿלֶעטל
וואס פֿאַלט אַראָפּ פֿון בוים איז אויף פֿונעם אײבערשטן, דערפֿאַר איז
נישט שײף זיך צו קריגן מיט אַנדערע.

אַמונָה איז דְּבִיקוּת

און דאס איז די העכסטע מדריגה צו וואס אַ איד קען צוקומען אויף
דער וועלט, ער זאל זיין דבוק צום אײבערשטן. וואס מיינט דבקות בה?
דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו זאגט: "אַמונָה איז דְּבִיקוּת",
אַ מענטש וואס נעמט אריין דעם אײבערשטן אין זיך, ער גלייבט אַז
אַלעס איז דער אײבערשטן, און אַלעס וואס ער גייט אריבער איז אויף
פֿונעם אײבערשטן - איז ער דבוק צום אײבערשטן.

חֲדָר מִיחָד

איינער איז אַמאַל געקומען צום רבי'ן זיך אויסרעדן אַז ער האט נישט
קײן חֲדָר מִיחָד און דער רבי זאגט מען זאל האבן אַ חֲדָר מִיחָד פֿאַר
התבודדות, האט אים דער רבי געזאגט: אונטערן טלית איז אויף אַ חֲדָר
מִיחָד, מען דעקט זיך איבער דאס פנים מיטן טלית און מען רעדט צום
אײבערשטן (עיין שיחות הר"ן, סימן ערה).

בִּילְיָאן דאַלער - מיט אַ בִּי"ת...

מענטשן טראכטן ווען איך וועל האבן מיליאן דאלער, וועל איך זיך
בויען אַ הויז מיט אַ באזונדערע שטאַק אַלס חֲדָר מִיחָד און דאן וועל
איך רעדן צום אײבערשטן. געלט איז אַ מורא'דיגע דמיון, געלט איז
אַ מורא'דיגע תּאָוה, וויפיל מען האט דערפֿון איז מען נישט צופֿרידן,
אַ פֿשוט'ער מענטש וויל נאר מיליאן דאלער, איינמאל ער האט שוין
מיליאן דאלער דארף ער נאך מיליאנען דאלארן, איינמאל ער האט שוין
מיליאנען דאלארן דארף ער נאך ביז ביליאן דאלער... דעם פֿאַרגאַנגענעם

עָרַב רֵאשׁ הַשָּׁנָה בֵּי פְדִיּוֹן נַפְשׁ הָאֵט מִיר אֵינְעֵר גְּעֶפֶעטן אַ בְּרָכָה, עָר
זָאל דָאס יָאר אָנְקוּמֶען צוּ בִילִיאַן דָאלֶער - מִיט אַ בֵּי"ת, נִישְׁט מִיט אַ
מָ"ם... זַעט מְעַן ווי גַעלֶט מֵאָכְט מְמֵשׁ מְשׁוּגַע אַ מְעַנְטֵשׁ.

ד' מינים - התבודדות אין פעלד...

הָאב אִיף גַעֲהֶערט פֿון אַ בְּרֶסְלֵב'ער חֲסִיד, ווען מְעַן שְׁטִיט בֵּיים
דאווענען מִיט די ד' מִינִים אִין די הָאָנְט קַעגֶן דָאס פֿנִים, און מְעַן פֿאַלְגֶט
דַעם רַבִּין מְעַן דַעקֶט זײַף צוּ מִיט די טְלִית, קַען מְעַן נָאר זַען די ד' מִינִים,
אִיז מְעַן שׁוִין אױף יוֹצֵא די שִׁיחָה פֿון מֵאָכְן הַתְּבוּדוֹת אִין פֿעלְד, ווייל
מְעַן זַעט גָאַרְנִישְׁט אַרוִיס פֿונַעם טְלִית, נָאר אַ פֿעלְד, דַער לױלֵב אִיז אַ
צװײג, די בְּלַעטֶטער זַענען די הַדְסִים און עֲרָבוֹת, און דַער אָתְרוֹג אִיז די
פֿרוֹכֶט.

אַז מִיר וועלן פֿאַלְגֶן דַעם רַבִּין, און נִישְׁט זױכֶן צוּ זײַן גַעֲרַעכֶט, וועלן
מִיר הָאָבֵן אַ שִׁינַע לַעבֶן, אָמֵן.



יום טוב סוכות, שְׁנַת תשפ"ב לְפָרֵט קָטָן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. דעם צווייטן טאג יום טוב אינדערפרי נאכ'ן דאווענען האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון קוקן גוט אויף מענטשן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

דער רבי זאגט (ספר המדות, רפואה חלק ב', סימן ד): "הסתכלות על אֶתְרוֹג הוא רפואה לְכָאֵב עֵינַיִם", קוקן אויפ'ן אֶתְרוֹג איז אַ רפואה פאר אויגן ווייטאג. מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט, דאס גייט ארויף סיי ברוחניות און סיי בגשמיות; בגשמיות, אויב איינעם טוט וויי די אויגן זאל ער קוקן אויפ'ן אֶתְרוֹג און עס וועט זיך אויסהיילן. ברוחניות, ווען אַ מענטש זעט אז ער קען זיך נישט היטן די אויגן, ער מוז קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, זאל ער קוקן אויפ'ן אֶתְרוֹג און ער וועט האבן אַ רפואה. מיט די אֶתְרוֹג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל שוין האבן אַ גאנצע רפואה אויף די אויגן.

גוטע אויגן

מען קען צולייגן, וואס נאך הייסט אַ רפואה פאר אויגן ווייטאג; דער מענטש זאל באקומען 'גוטע אויגן', ער זאל אנהייבן קוקן גוט אויף מענטשן, ער זאל פארגינען אַ צווייטן. אזוי ווי מוהרא"ש ברענגט (פעולת הצדיק, סימנים תקכו, תקכח) די מעשה וואס האט פאסירט אין טאג פון דעם רבי'נס טאכטער'ס חתונה, אז דער מחותן רבי אריה לייבוש פון וואלטשיסק האט באקומען אן התעוררות פאר די חופה, איז ער געקומען צום רבי'ן זיך מזכיר זיין, ער האט געבעטן דעם רבי'ן: "האט מיר אינזינען ביי די חופה, איך האב שלעכטע אויגן, איך פארגין נישט אַ צווייטן וכו'", האט אים דער רבי געזאגט: "איך ווייס אז דו האסט שלעכטע אויגן, ווייל ווען דו זאלסט ווען האבן גוטע אויגן וואלסטו

געפארן צו מאכן די חתונה ביי מיר, נישט איך זאל פארן צו דיר"^[ג].

איך טויג צו גארנישט...

אבער כדי צו קענען זען גוטס ביי אנדערע דארף מען אנהייבן צו קוקן גוט אויף זיך אליינס, אזוי ווי מוהרא"ש ברענגט אסאך מאל אין אַשר בנחל די מעשה, אז רבי נתן האט אמאל געטראפן זיין חבר ר' מאיר טעפליקער, וועמען ער האט שוין נישט געזען פאר זייער א לאנגע צייט, רבי נתן האט אים געגעבן שלום עליכם, און פרגעגט אים: "וואס מאכט יענער מענטש וואס וואוינט אין זיין שטאט?" ענטפערט ר' מאיר: "ער טויגט צו גארנישט", פרגעגט רבי נתן ווייטער: "און וואס מאכט יענער חבר?" ענטפערט ער ווייטער: "ער טויגט צו גארנישט", אזוי האט יענער חבר אַוועקגעמאכט יעדן איינעם אויף וועמען רבי נתן האט אים געפרעגט, רבי נתן וואונדערט זיך וואס האט פאסירט מיט די אלע מענטשן אז אלע טויגן מער גארנישט... פרגעגט אים רבי נתן: "און וואס מאכסטו?" ענטפערט ר' מאיר מיט א צעבראנקייט: "וואס זאל איך שוין זאגן, איך טויג צו גארנישט", זאגט אים רבי נתן: "יעצט פארשטיי איך שוין פארוואס דו זעסט נישט קיין גוטס אין אנדערע, ווייל דו אליינס ביסט זייער צעבראכן, דערפאר זעסטו אין יעדן שלעכטס, אז דו וועסט אנהייבן צו זען דאס גוטס פון דיר - וועסטו שוין אויך זען דאס גוטס פון אנדערע מענטשן".

דאס איז יענעמ'ס פראבלעם

איך זאג אלץ פאר די מפיצים, ווען איינער שרייט אויף דיר, ווען

.....

[ג] אויך בשעתן מצוה טאנץ האט דער רבי געוואלט טאנצן מיט זיין טאכטער די כלה, אזוי ווי עס איז די סדר אז די טאטע פון די כלה כאפט אן די כלה'ס הענט בשעתן טאנצן, און דער מחותן האט נישט געלאזט, ער האט געזאגט אז עס פאסט נישט... און צוליב דעם ווייל זי האט פוגם געווען אין רבי'נס פבד האט זי נישט געהאט קיין קינדער.

איינער איז דיר מְבוּזָה, האט דאס גארנישט צוטון מיט דיר, עס איז נישט דיין פֿראַבלעם, דאס איז יענעמ'ס פֿראַבלעם, יענער קוקט שְׁלעכט אויף מענטשן, און יענער רעדט שְׁלעכטס אויף מענטשן.

ברוך השם איך היט שבת

ווי אזוי קען מען זען דאס גוטס פון זיך, אז מען פֿריידט זיך מיט יעדע גוטע זאך וואס מען טוט פארן אייבערשטן, מען דאנקט דעם אייבערשטן: "ברוך השם איך שאקל די ד' מינים", "ברוך השם איך היט שבת און יום טוב". איך וואוין ביי די עק פון וויליאמסבורג, שבת און יום טוב ווען איך גיי אין גאס און איך זע גוים הייב איך גלייך אויף מיינע אויגן צום אייבערשטן און איך זאג פארן אייבערשטן: "יישר פח אייבערשטער אז איך בין א איד און נישט א גוי, ברוך השם איך היט שבת און יום טוב".

פון דיר קען מען מאכן א סופה!

מוהרא"ש זאגט, פון וואס מאכט מען א סופה? וועלכע סך איז פֿשר פאר א סופה? פון אפפאל פון תבואה, שמוץ וואס מען ווארפט אנוועק אין די מיסט, אזוי ווי די גמרא זאגט (סופה יב.), אז א מענטש וועט צודעקן זיין סופה מיט ווייץ, אז א מענטש וועט צודעקן זיין סופה מיט טרויבן - איז די סופה פֿסול, דער אייבערשטער וויל מען זאל דוקא לייגן פֿסול גרן ויקב, שאלאכטס און אפפאל פון תבואה, אונז צו ווייזן דער מענטש טראכט 'איך בין גארנישט ווערד', 'איך בין אפפאל', זאגט מען אים: "פון דיר קען מען מאכן א סופה!" דער אייבערשטער האט געמאכט א שיינע מצוה פון דעם, מען זאל זיצן אכט טעג אין א סופה וואס מען דעקט צו מיט אפפאל, צו ווייזן אפילו אזא שוואכע מענטש האט אויך גוטע זאכן מיט וואס ער דארף זיך פֿרייען.

אלע אידן אין איין סוכה

אויפ'ן פסוק (ויקרא כג, מב): "כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֹּכֶת", זאגן די הייליגע חכמים (סוכה כז:): "מִלְמַד שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל רְאוּיִם לֵישֵׁב בַּסֹּכֶה אַחַת", פון דעם פסוק זעט מען אז אלע אידן קענען זיצן אין איין סוכה. אלע אידן מיינט דאך אלע סארט מענטשן וואס זענען פארהאן, די ערליכע אידן, די חשוב'ע אידן, די שוואכע אידן, לכאורה ווי אזוי קענען אלע סארט אידן זיצן אין איין סוכה, מען וואלט דאך געדארפט מאכן באזונדערע סוכות, באזונדער פאר די חשוב'ע אידן, באזונדער פאר די שוואכע אידן? נאר פון דעם זעט מען אז סוכות איז די צייט וואס מען קען בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו אהדות, מען זאל זוכה זיין צו זען דאס גוטס פון יעדן איד, אז אלע אידן זאל טאקע קענען זיצן אין איין סוכה.

דערפאר בשעת מען האלט די אטרונג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל שוין האבן א גאנצע רפואה אויף די אויגן, מען זאל אנהייבן קוקן גוט אויף די ווייב, אויף די קינדער, אויף די שכינים, אויף טאטע מאמע, אויף שווער און שוויגער, אויף חברים א.א.וו.

אז מען קוקט מיט א גוטע אויג אויף אנדערע האט מען א צופרידענע רואיגע לעבן, און פארקערט, אלע פראבלעמען הייבט זיך אן אז מען קוקט שלעכט אויף אנדערע, מען פארגינט נישט אנדערע.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.



שבת קודש חול המועד סוכות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים קידושא רבא האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון זוכן דאס גוטס פון זיך און אנדערע.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

מיר האבן היינט געבעטן דעם אייבערשטן ביי די הושענות (אום נצורה), דער ראש ישיבה שליט"א האט אויסגערעכנט א טייל פון זיין: "גומרת הלכות שבת" - העלף די אידן וואס לערנען הלכות שבת, "הקובעת אלפים תחום שבת" - העלף די אידן וואס גייען נישט ארויס פון דעם תחום שבת, "יושבת וממתנת עד פלות שבת" - העלף די אידן וואס ווארטן שוין אז דער שבת זאל זיך ענדיגן, "לבוש וכסות מחלפת בשבת" - העלף די אידן וואס טוען זיך איבערטוישן ריינע שיינע קליידער לכבוד שבת, "מאכל ומשתה מכינה לשבת" - העלף די אידן וואס גרייטן אן עסן און טרינקען לכבוד שבת, "נועם מגדים מנעמת לשבת" - העלף די אידן וואס מאכן אנגענעם דעם שבת מיט גוטע זיסע נאש, "סעודות שלש מקימת בשבת" - העלף די אידן וואס זענען מקיים צו עסן דריי סעודות אום שבת, "על שתי כפרות בוצעת בשבת" - העלף די אידן וואס האבן לחם משנה, "צווי הדלקת נר מדלקת בשבת" - העלף די אידן וואס צינדן ליכט לכבוד שבת, "קדוש היום מקדשת בשבת" - העלף די אידן וואס מאכן קידוש אום שבת, "רגן שבע מפללת בשבת" - העלף די אידן וואס דאווענען זיבן ברכות ביי שמונה עשרה אום שבת, "שבעה בדת קוראָה בשבת" - העלף די אידן וואס רופן ארויף זיבן מענטשן זאלן ליינען אין די תורה אום שבת.

בפֿרטיִות

זעט מען דא ווי שטארק א מענטש דארף זיך מחיה זיין מיט יעדע פֿרט און פֿרט וואס ער טוט פֿאר'ן אייבערשטן; עס איז נישט גענוג זיך צו פֿרייען 'בכלליות' מיט דעם אז מיר האלטן שבת, נאר מען רעכנט אויס 'בפֿרטיות' יעדע פֿרט פֿונעם שבת, אפילו דעם פֿרט אז מיר האבן לָחם מִשָּׁנָה, און מיר עסן נאש אום שבת א.א.וו.

עס איז שבת קודש

צווישן אנדערע רעכנט מען אויס אַלס מעלה פֿון אידישע קינדער: "יושבת וממתנת עד פֿלות שבת" – העלף די אידן וואס ווארטן שוין אז דער שבת זאל זיך ענדיגן; פֿילע מוטשען זיך מיט דעם, איז דען דאס א מעלה אז מען ווארט שוין קוים אז דער שבת זאל זיך ענדיגן? נאר דאס איז זייער פֿשוט, א איד וויל טון א מלאכה, ער וויל רייכענען, ער וויל ערלעדיגן זיינע זאכן, אפער ער האלט זיך צוריק ווייל עס איז שבת קודש, ער ווארט אז דער שבת זאל זיך ענדיגן אז ער זאל קענען טון זיינע געברויכן, ווייל ער וויל חס ושלום נישט מחלל שבת זיין, איז דאס די שענסטע און חשוב־סטע זאך ביים אייבערשטן.

אביסל גוטס

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רפב): אז מען קוקט גוט אויף א צווייטן, מען זוכט אין יענעם אביסל גוטס דורכדעם קען מען יענעם צוריק ברענגען צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין פֿסוק (תהלים לז, י): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", אז דו וועסט טרעפֿן אין אים 'עוד מעט ואין רשע' – אביסל גוטס וואס אין דעם פֿרט איז ער נישט קיין רשע, דעמאלט: 'והתבוננת על מקומו ואיננו', וועט ער שוין נישט בלייבן ביי זיינע אלטע מעשים, נאר ער וועט זיך צוריק קערן צום אייבערשטן. די זעלבע זאך – זאגט דער רבי – איז מיט

זיך אליינס; די סיבה פארן וואס א מענטש טוט שלעכטע מעשים איז ווייל ער טראכט: 'איך בין דאך שוין סיי ווי א רשע, איך קען זיך שוין נישט אומקערן צום אייבערשטן', אבער אז מען טרעפט אין זיך אביסל גוטס, דעמאלט קען מען זיך שוין צוריק קערן צום אייבערשטן.

יסוד אין ברסלב'ער חסידות

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט, אז דער תורה איז נישט סתם נאך א 'תורה' פון רבין, נאר דאס איז דער 'יסוד' אין ברסלב'ער חסידות, דער מענטש זאל קוקן גוט אויף זיך און אויף אנדערע.

דו אליינס ביסט זייער צעבראכן

מוהרא"ש ברענגט אסאך אין 'אשר בנחל' די מעשה, אז רבי נתן האט אמאל געטראפן זיין חבר וועמען ער האט שוין נישט געזען פאר זייער א לאנגע צייט, ער האט געהייסן ר' מאיר טעפליקער, רבי נתן האט אים געגעבן שלום עליכם, און פֿרעגט אים: "וואס מאכט יענער מענטש וואס וואוינט אין דיין שטאט?" ענטפערט ר' מאיר: "ער טויגט צו גארנישט", פֿרעגט רבי נתן ווייטער: "און וואס מאכט יענער חבר?" ענטפערט ער ווייטער: "ער טויגט צו גארנישט", אזוי האט דער חבר אוועקגעמאכט יעדן איינעם אויף וועמען רבי נתן האט אים אנגעפֿרעגט, רבי נתן וואונדערט זיך, וואס האט פֿאסירט מיט די אלע מענטשן אז אלע טויגן מער גארנישט? פֿרעגט אים רבי נתן: "און וואס מאכסטו?" ענטפערט ר' מאיר מיט א צעבראכנקייט: "וואס זאל איך שוין זאגן, איך טויג צו גארנישט", זאגט אים רבי נתן: "יעצט פֿארשטיי איך שוין פֿארן וואס דו זעסט נישט קיין גוטס אין אנדערע, ווייל דו אליינס ביסט זייער צעבראכן, דערפֿאר זעסטו אין יעדן שלעכטס, אז דו וועסט אנהייבן צו זען דאס גוטס פֿון דיר - וועסטו שוין אויך אנהייבן זען דאס גוטס פֿון אנדערע מענטשן".

ווי אזוי זאל זי זען גוטס אין איר שותף?

דאס איז א א גרויסע כּלל אין לעבן; א פּרוי וואס איז ביי זיך צעבּראַכן, זי איז אַראַפּגעקלאַפּט און פאַרשעמט אין אירע אויגן, קען נישט האָבן קיין שלום בית, ווייל ווי אזוי זאל זי זען גוטס אין איר שותף, איר מאן, ווען זי אליינס איז ביי זיך גאַרנישט ווערד. די זעלבע איז מיט'ן מאן, עס איז נישט מעגליך ער זאל זען גוטס אין זיין ווייב אויב זעט ער נישט קיין גוטע נקודות ביי זיך אליינס; דערפאר דאַרפן מאן און ווייב זען אויפצוזוכן דאס גוטס אין זיך, אפילו קליינע נקודות וואס זיי האָבן, אזוי וועלן זיי האָבן א גוטע לעבן.

איין גוטע נקודה האב איך אין מיר

מיט דעם יסוד טייטשט דער הייליגער רבי נתן (ליקוטי הלכות, אורח חיים, נפילת אפים, הלכה ו, אות ה, ו) דאס וואס מיר זאגן ביים דאווענען איידער מיר זאגן תחנון: "תבוא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו", לכאורה איז דאס זייער וואונדערליך, פאר וואס זאגט מען דער הקדמה "מיר זענען נישט קיין עזי פנים און קשי ערף צו זאגן פאר דיר אז מיר האָבן נישט געזינדיגט, נאר מיר האָבן יא געזינדיגט", עס וואלט געווען בעסער אז מען אנהייבן גלייך זיך מתוודה זיין: "אשמנו. בגדנו. גזלנו..." איז רבי נתן מסביר: ווען א מענטש גרייט זיך תשובה צו טון, ער טראכט אריין אין זיינע מעשים וואס ער האט געזינדיגט פאר'ן אייבערשטן, קען ער חס ושלום אינגאנצן אוועקגיין פונעם אייבערשטן, טראכטנדיג: 'איך בין דאך שוין סיי ווי א רשע, איך קען זיך שוין נישט אומקערן צום אייבערשטן', דערפאר איז מען זיך גלייך מחזק צו טרעפן אין זיך עפעס א גוטע נקודה, מען טרעפט אין זיך אביסל גוטס, און אזוי קען מען זיך שוין אנהייבן מתוודה זיין און תשובה טון, דערפאר זאגט מען פאר'ן אייבערשטן: "שאין אנו עזי פנים

וּקְשֵׁי עֲרֵף וְכוּ", "אֵינִי גּוֹטֵעַ נְקוּדָה הָאֵב אִיךְ אִין מִיר, אַז אִיךְ גְּלִיב אִין דִּיר הַיִּלְיָגֶר בְּאַשְׁעֶפֶר, און אִיךְ גְּלִיב אַז אִיךְ הָאֵב גְּעִזְנִדִּיגְט פֿאַר דִּיר און אִיךְ וויל תְּשׁוּבָה טון, אִיךְ בֵּין נְאֻכְנִישֵׁט אָנוּעַק גְּעִפֵּאלֵן אַזוֹי שְׂטאַרְק אַז אִיךְ זָאל שׁוֹיִן חֵס וְשְׁלוֹם אִינגאַנצֵן לֵייקענען אִין דִּי אַמוּנָה, הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ", און יַעֲצֵט אַז מְעַן זַעט שׁוֹיִן אִין זִיךְ אַפִּילוֹ אַ פֿינְטֵעֶלֶע גּוֹטֵס קֶען מְעַן זִיךְ שׁוֹיִן אויסְגִיסֵן דָּאס הָאַרְץ צום אֵייבֶּעֶרֶשְׁטֵן און תְּשׁוּבָה טון אויף דִּי שְׁלֵעֲכֻטֵע זאַכן וואס מְעַן האט גֶעטוּן.

א רפואה פאר אויגן ווייטאג

דעם עֶרֶשְׁטֵן טאג סופות האבן מיר גערעדט פון דעם ענין אז דער רבי זאגט (ספר המדות, רפואה חלק ב', סימן ד): "הסתכלות על אתרוג הוא רפואה לכאב עינים", קוקן אויפ'ן אתרוג איז א רפואה פאר אויגן ווייטאג. מוהרא"ש זכרונו לברכה זאגט, דאס גייט ארויף סיי ברוחניות און סיי בגשמיות; בגשמיות, אויב איינעם טוט וויי די אויגן זאל ער קוקן אויפ'ן אתרוג און עס וועט זיך אויסהיילן. ברוחניות, ווען א מענטש זעט אז ער קען זיך נישט היטן די אויגן, ער מוז קוקן אויף זאכן וואס מ'ען טאר נישט, זאל ער קוקן אויפ'ן אתרוג און ער וועט האבן א רפואה. מיט די אתרוג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מ'ען זאל שוין האבן א גאנצע רפואה אויף די אויגן. מ'ען קען אבער צולייגן, וואס נאך הייסט א רפואה פאר אויגן ווייטאג? דער מענטש זאל באקומען 'גוטע אויגן', ער זאל אנהייבן קוקן גוט אויף מענטשן, ער זאל קוקן גוט אויף זיך, אויף זיינע קינדער, אויף זיינע תלמידים, אויף זיינע עלטערן, אויף טאטע מאמע און שווער און שוויגער.

א קליינע שווארצע פינטל...

מוהרא"ש זאגט: אזוי ווי ווען מ'ען באקוקט אן אתרוג קוקט מ'ען און מ'ען זוכט זייער שטארק צי עס האט נישט אפּשָׁר א קליינע שווארצע

פִּינְטֵל, אַזוֹי דאַרף מֶען קוקן און זוכן אין זיך אַפִּילו קלייניקייטן, קליינע גוטע נקודות וואס טוט, און זיך פֿרייען דערמיט, 'ברוך השם איך טו דעם רצון פונעם אייבערשטן', ברוך השם איך האב א קאפל, 'ברוך השם איך האב פֿיאות', 'ברוך השם איך האב א באַרד' א.א.וו.

שְׂמֵחָה אִיז דָּאס וויכטיגסטע זאך פֿאַר אַ מֶענטש

דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (ליקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כד):
 "מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיטֵל בְּשִׂמְחָה תָּמִיד", עס איז אַ גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פֿרייליך; מֶענטשן וואונדערן זיך דערויף זייער שטארק, פֿאַרוואס האט דער רבי אזויפיל גערעדט פון שְׂמֵחָה? אָבער שְׂמֵחָה אִיז דָּאס וויכטיגסטע זאך פֿאַר אַ מֶענטש, ווייל נאר אויב דער מֶענטש אִיז פֿרייליך, ער זעט גוטע זאכן אין זיך, דאן וויל ער דינען דעם אייבערשטן, ער זוכט נישט קיין עבירות חס ושלום; ער דאווענט שחרית, מנחה און מעריב, ער קוקט אריין אין סידור ביים דאווענען, ער האט אינזינען דאס דאווענען, אָבער אויב אִיז ער צוגעלייגט, ער איז בעצבות און מְרָה שְׂחֹרָה, אִיז נישט מעגליך ער זאל דינען דעם אייבערשטן, ווייל ער קלאפט זיך פֿסדר אַראַפּ 'וואס איז דען ווערד מײן דאווענען?' 'וואס איז דען ווערד מײן לערנען?'

וואס טוסטו אויף די וועלט?

אינמאל אַ טאג - האט דער רבי געזאגט (ליקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן כה) - קען מען זיך צעברעכן דאס הארץ, זיך מאכן אַ חשבון הנפש, רעדן צו זיך: "... וואס טוסטו אויף די וועלט? באלד וועט מען דיר אריינלייגן אין דער ערד, עס וועט וואקסן גראז אויף דיין נאז..." אָבער דורכאויס דעם גאַנצן טאג דאַרף מֶען זיין נאר פֿרייליך.

פון דיר קען מען מאכן א סופה!

מוהרא"ש זאגט, פון וואס מאכט מען א סופה? וועלכע סכך איז פֿשר פאר א סופה? נאר אפפאל פון תבואה, שמוץ וואס מען ווארפט אנוועק אין די מיסט - דאס איז פֿשר פאר סכך, אזוי ווי די גמרא זאגט (סופה יב.) אויב א מענטש וועט צודעקן זיין סופה מיט ווייץ, אדער מיט טרויבן - איז די סופה פֿסול, אפילו פארגליווערטע וויין איז נישט פֿשר, דער אייבערשטער וויל מען זאל דוקא לייגן 'פסלת גרן ויקב', שאלאכץ און אפפאל פון תבואה, דאס קומט אונז ווייזן, אפילו דער מענטש טראכט ביי זיך 'איך בין גארנישט ווערד', 'איך בין אן אפפאל', 'איך בין פון די ספיסתא (דאס איז א מאַכל בהמה)' זאגט מען אים: "פון דיר קען מען מאכן א סופה!" דער אייבערשטער האט געמאכט א שיינע מצוה פון די סארט מאטריאל, מען זאל זיצן אכט טעג אין א סופה וואס מען דעקט צו מיט אפפאל, צו ווייזן אפילו אזא שוואכע מענטש האט אויך גוטע זאכן מיט וואס ער דארף זיך פרייען.

אלע אידן קענען זיצן אין איין סופה

אזוי אויך זעט מען אין חכמינו זכרונם לברכה (סופה כז:) ווי מען דרש'נט דעם פסוק (ויקרא כג, מב): "כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֹּכֹת", "מלמד שכל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת", פון דעם פסוק זעט מען אז אלע אידן קענען זיצן אין איין סופה. דאס מיינט אלע סארט מענטשן וואס זענען פארהאן, די ערליכע אידן, די חשוּב'ע אידן, די שוואכע אידן, אלע קענען זיצן אין איין סופה, לכאורה איז שווער ווי אזוי קענען אלע סארט אידן זיצן אין איין סופה, מען וואלט דאך געדארפט מאכן באזונדערע סוכות פאר אלע סארטן, באזונדער פאר די חשוּב'ע אידן און באזונדער פאר די שוואכע אידן? נאר פון דעם זעט מען אז סוכות איז א צייט וואס מען קען בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו אהדות, מען זאל זוכה זיין צו זען דאס גוטס פון יעדן איד, אז אלע אידן זאל טאקע קענען זיצן

אהרן האט גערעדט פון שלום בית

געלויבט דער אייבערשטער אז מיר מאכן שוין א סיום אויף חמשה חומשי תורה, מיר ענדיגן שוין פרשת וזאת הברכה. סוף פרשה זאגט דער פסוק (דברים לז, ח): "ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב", די אידישע קינדער האבן באוויינט משה אין ערבת מואב, זאגט רש"י, ביי משה רבינו שטייט "בני ישראל", נאר די מענער האבן געוויינט, אבער ווען אהרן הכהן איז נפטר געווארן שטייט (במדבר כ, כט.): "ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל", די גאנצע הויז געזונט פון די אידישע קינדער האבן באוויינט אהרן, ווייל אהרן הכהן איז געווען א אוהב שלום ורודף שלום, ער האט גערעדט פון שלום בית, ער פלעגט מאכן שלום צווישן פארפעלקער, דערפאר האבן אים אויף די פרויען באוויינט.

די פרויען זענען זייער שטארק פארן רבין!

דאס איז די זאך וואס מען זעט היכל הקודש' איז אנדערש פון אנדערע פלעצער, מען זעט נישט אין אנדערע פלעצער די פרויען זאלן זיין אזוי שטארק פאר א רבי ווי דא אין היכל הקודש וואס די פרויען זענען זייער שטארק פארן רבין, מענטשן וואונדערן זיך דערויף זייער שטארק, וואס איז דער סיבה דערצו אז די פרויען זענען אזוי שטארק פארן רבין? ! נאר דער הייליגער רבי האט אסאך גערעדט פון 'שלום בית', מען זאל האלטן טייער די ווייב, מען זאל וויסן ווי אזוי צו רעדן אינדערהיים, אז דו האסט נישט מצליח געווען אין די ארבעט איז דיין ווייב דיר גארנישט שולדיג, אז עס איז קאלט אין סופה איז דיין ווייב דיר גארנישט שולדיג, אז עס רעגנט אריין אין די סופה איז דיין ווייב דיר גארנישט שולדיג; איך ווייס פון ערליכע אידן, ווען זיי קומען אהיים הושענא רבא פון בית המדרש און די קרעפלעך זענען נאך פארפריירן, זענען זיי מרמז

מיט זייערע שטעקעדיגע בליקן... אָפּער ווען אַ מאַן ווערט מְקוֹרֵב צום הייליגן רבי'ן און ער פאלגט דעם רבי'נס עצות - הייבט די פרוי דאס גלייך אן צו שפירן, זי שפירט ווי איר מאן רעכנט זיך מיט איר, איר מאן האלט איר חשוב און טייער, דערפאר קומען זיי אויך צום רבי'ן.

איך בין מסכים מיט צו גיין צו דעם רבי'ן

דעם ערב יום טוב בין איך געווען מנחם אַבֵּל זיין ביי ... נרו יאיר^[1], האבן מיר געשמועסט איבער זיין טאטע הרב עמיקם מזרחי זכרונו לברכה, האט ער מיר דערציילט ווי אזוי זיין טאטע איז מְקוֹרֵב געווארן

[ד] דער ראש ישיבה שליט"א האט צוגעלייגט: אגב האט ער מיר דערציילט אז קיינער פון אנשי שלומינו איז נישט געקומען מנחם אַבֵּל זיין, אויסער דער ראש ישיבה, דאס שטערט מיר זייער פארוואס זאלן זיך אנשי שלומינו נישט האלטן צוזאמען? דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל קיינמאל נישט אויספעלן גיין צו א נחום אַבֵּלים, אָבער עס איז פיל וויכטיגער פון גיין צו א שמחה, ווייל א שמחה איז דאך נאר עטליכע קארגע שעה, ווידער ווען מען זיצט שבעה איז עס זיבן טעג וואס מען גייט נישט ארויס פון שטוב. אויך ר' דניאל שליט"א איז פאריאר געזעצן שבעה נאך זיין ברודער ע"ה, האט ער מיר דעמאלט דערציילט אז נאר צוויי פון אנשי שלומינו זענען אים געקומען מנחם אַבֵּל זיין, רבי יצחק שליט"א און איך. דאס יאר אין אומאן האבן מיר אסאך גערעדט מען זאל שיינ אויפנעמען אנשי שלומינו פון ארץ ישראל, מען זאל זיי מקרב זיין, יעצט זע איך אז דעם קומענדיגן יאר וועל איך דארפן רעדן אז אנשי שלומינו פון וויליאמסבורג זאלן זיך מקרב זיין איינער דעם אנדערן... אנשי שלומינו דארפן זיך קענען ביי די נעמען, מען דארף יעדן איינעם שיינ אויפנעמען און רעדן מיט אים.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט דערביי פארגעהאלטן איינעם פון אנשי שלומינו: "פארוואס זאלסטו נישט געבן שלום עליכם פאר יעדעם?! ווי פארוואס ביזו?! פארוואס זאלסטו זיך אליינס נישט מחזק זיין דורכדעם וואס דו ביסט מחזק אנדערע?" אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קפד) ווען מען רעדט צו א צווייטן דיבורי התחזקות ווערט אן אור ישר און אן אור חוזר דאס הייסט אז אפילו עס גייט נישט אריין אין זענעמ'ס אויער דאך ווערט אן אור חוזר און דער מענטש אליינס ווערט שטארק מחזק.

ביי די סעודה האט איינער געפרעגט דעם ראש ישיבה שליט"א: "ווען די קהלה וועט זיין גרעסער, וועט מען אויך דארפן קענען יעדעם איינעם ביים נאמען?" האט דער ראש ישיבה שליט"א גענטפערט: "יא! אנשי שלומינו דארפן זיך קענען איינער דעם אנדערן מיט די נעמען".

צום מוהרא"ש. רבי עמיקם איז געווען א רב, א גרויסער תלמיד חכם, איין טאג האט אים רבי דניאל בוים שליט"א געגעבן א קונטרס פון מוהרא"ש, ר' עמיקם איז זייער נתעורר געווארן פון דעם קונטרס, האט ער תיכף געשריבן א בריוו פאר מוהרא"ש, מוהרא"ש האט אים צוריק געשריבן א בריוו וואס האט אים מורא דיג באנומען, האט ער באשלאסן צו פארן קיין בארא פארק צו מוהרא"ש, און ער האט מחליט געווען ער וויל דא בלייבן נעבן מוהרא"ש, האט ער געמאלדן זיין ווייב "איך האב געטראפן א רבי, איך וויל שוין בלייבן דא ביי דעם צדיק אין בארא פארק, אז דו ווילסט קענסטו אויף אהער קומען וואוינען..." זיין ווייב האט פארשטייט זיך נישט מסכים געווען דערצו, האט אים מוהרא"ש געזאגט ער מוז צוריק פארן קיין ארץ ישראל, איז ר' עמיקם צוריק געפארן קיין ארץ ישראל, נאך דריי טעג האט אים זיין ווייב געזאגט: "איך בין מסכים מיט צו גיין צו דעם רבי'ן וואס דו האסט געטראפן!" זי האט אין בלוז דריי טעג געזען ווי איר מאן איז אזויפיל געטוישט געווארן זינט ער איז מקורב געווארן צו מוהרא"ש.

רבי קרח, רבי געתם, רבי עמלק...

זי האט געזען אז מוהרא"ש איז נישט נאר 'נאך א רבי'; רבי'ס זענען דא אסאך, אבער א רבי וואס קען אזוי שטארק טוישן א מענטש - דאס האט זי נאכנישט געזען. מען זעט אין תרגום אונקלוס (פראשית לו, טז) וואו ער רעכנט אויס די נעמען פון די קינדער פון עשו: 'רבא קרח, רבא געתם, רבא עמלק...' , זעט מען עס איז דא פארשידענע ערליי רבי'ס, רבי קרח, רבי געתם, רבי עמלק...

וואס מיינט דאס א 'מבקש'?

מען קען הערן אינטערויוס איבער די טראגעדיע וואס האט פאסירט אין אומאן, א טייערער אינגערמאן איז ליידער אומגעקומען

בִּי אַ עֶקְסִידֶענט, אַלע דערצײלן אז ער איז געווען א גרויסער 'מבֿקש', האט מיר מיין ווייב געפֿרעגט "וואס מיינט דאס א 'מבֿקש'?" האב איך געענטפֿערט: איך בין א 'מבֿקש'; איך האב ברוך השם געהאט א גרויסער זיידע זכר צדיק לבֿרכה, אָבער איך פֿלעג גיין צו יעדע רב, צו יעדע ערליכער איד, ווידער זענען דא אין מיין משפֿחה אנדערע וואס זענען אלץ צופרידן 'איך דריי זיך ביי זידי וואס דארף איך גיין זוכן נאך?' איך בין געווען ביי גאר אסאך ערליכע אידן, איך האב געזוכט וואו קען איך נאך עפעס פארדינען אין עבודת השם, אָבער איך האב אלץ געשפירט ווי זיי זענען טאקע ערליכע אידן, זיי זענען טאקע גרויסע צדיקים, אָבער וואס האב איך דערפון?

ווי אזוי באקומט מען דער געשמאק אין מצות?

איך פֿלעג משמש זיין מיין זיידע דער קארלסבורגער רב זכר צדיק לבֿרכה, פֿלעג איך זיך אלץ מחיה זיין דערמיט 'ברוך השם איך בין משמש אן ערליכער איד', אָבער עס האט מיר ווי געטון, איך האב געזען ווי ער האט א געוואלדיגע חיות אין יעדע מצוה, ער האט א געוואלדיגע חיות אין די ד' מינים וכו' פֿלעג איך טראכטן צו מיר: 'ווי אזוי באקומט מען דער געשמאק אין מצות? וואס זאל איך טון מיט די ד' מינים? וואס זאל איך טון מיט די פֿפֿרה ערב יום כפור? וואס זאל איך טון מיט די לאנגע דאווענען?' אָבער ווען דער אייבערשטער האט מיר געהאלפֿן איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, האט זיך מיר געעפֿנט א גייע וועלט, דער רבי לייגט מיר אריין א חיות אין די מצות, דער רבי לייגט מיר אריין איך זאל זיך פֿרייען מיט די ד' מינים, איך זאל זיך פֿרייען מיט די הייליגע סופה א.א.וו.

שנים מקרא ואחד תרגום

לאמיר זיך שטארקן צו פאלגן און מקיים זיין דעם רבי'נס עצות. דער

רַבִּי הָאֵט אֹוּנֹז גַּעְגַּעְבֶּן אַ וועג ווי אַזוי צו לערנען (עײן שיחות הר״ן סימן עו), אַז מַעַן פֿאַלגט דעם רבײַן קען מַעַן בײַז אַ קורצע צײַט ענדיגן פֿל התורה כולה! ; פֿאַרשטייט זיך אַז עס גײט נישט אין אײן מינוט, די ערשטע שיעור הײבט מַעַן אַן 'שנים מקרא וְאַחַד תְּרַגּוּם'. אײך זאג אַלץ פֿאַר פֿרײַשע בחורים און אײנגעלייט קודם זאַלן זײ עס זאַגן נאַר די פֿסוקים חומש און תְּרַגּוּם אַן די רש״י, ערשט נאַכײַן מַעַבִּיר סְדֵרָה זײן עֲטָלִיכֶע יאַר - לײגט מַעַן צו פֿירוש רש״י, ווען מַעַן איז שוין מַעַבִּיר סְדֵרָה מיט רש״י, קען מַעַן שוין צולײגן אײך בעל הטורים, אין בעל הטורים קוקט מַעַן דאַך סײ ווי אַרײַן מיט אײן אױג, זאג עס שוין אַרויס מיט דיין מויל...

אײן מאל ענדיגן פֿל התורה כולה

נאַכדעם זײ מַסְדֵּר אין אײן שאַפֿע פֿון דיין ספֿרים שאַנק אַלע ספֿרים פֿון די תורה; אַ חומש, ספֿר יהושע, רמב״ם, תְּלָמוֹד בְּבַלִּי, תְּלָמוֹד יְרוּשָׁלַּמִי, תּוֹסֶפֶתָא, זוהר, טור, שְׁלַחַן עָרוּף, ווען דו האַסט צײַט זאַלסטו עפֿענען אײנע פֿון די אַלע ספֿרים און אַבִּיסל לערנען דערפֿון, אַזוי וועסטו מיט די צײַט - אַפֿילו אין צען יאַר אַרום - כַּאֲטֵשׁ אײן מאל ענדיגן פֿל התורה כולה, וואס דאס איז דאַך אַ חײב אײך יעדן איד צו ענדיגן.

וואס האב אײך אין מיין האנט

מַעַן קען מיר קומען זאַגן אַלע לְשׁוֹן הֶרַע אײך מוהרא״ש, אַבֵּער אײך קוק וואס האב אײך אין מיין האנט, דער צדיק געבט מיר די הייליגע תורה, ער מאַכט מיר זײס די תורה.

די ליכטיגקייט פֿון די תורה

דער יצֵר הֶרַע איז דאַך אַבֵּער נישט מַסְפִּים מַעַן זאַל מְקוּרָב ווערן צו אַ צדיק, קומט ער מיט אַ פֿרײַשע טענה "דאס איז פֿון די צד הטומאה, דער זעלבער יצֵר הֶרַע וואס מאַכט אײנז נישט לערנען, מאַכט ענך יא

לְעֶרְנָעַן! " ווי אזוי מעג מען בכלל זאגן אַזעלכע ווערטרער?! וואו קען מען זאגן אויף לְעֶרְנָעַן תּוֹרָה בְּקִדּוּשָׁה וּבִטְהָרָה אַז דאס איז פון די נישט גוטע?! עס איז נישט דא אַזא זאך, איינער וואס מאכט מיר לְעֶרְנָעַן קען נישט זיין אַז דאס איז פון די יצר הרע, עס קען נישט זיין אַז דאס איז די סטרא אַחרא, די הייליגע חַכְמִים זאגן (מדרש איכה רבתי, הקדמה פסקה ב): "המאור שבה היה מחזירן למוטב", די ליכטיגקייט פון די תורה ברענגט צוריק דעם מענטש צום אייבערשטן. פארשטייט זיך אַז מען רעדט נאר פון א תורה וואס מען לערנט בְּקִדּוּשָׁה וּבִטְהָרָה, א תורה וואס איז אויסגעהאלטן, מען קען נישט לְעֶרְנָעַן יונגלעך און מיידלעך אינאיינעם חס ושלום, אבער אַז מען לערנט תורה, נישט קיין חילוק ווער דער מענטש - וועט די תורה אים ליכטיג מאכן זיין וועג, ער זאל ווערן נאנט צום אייבערשטן.

מעג איך אַננעמען די לשון הרע?!

יעדעס מאל איינער איז מיר געקומען רעדן לשון הרע אויף מוהרא"ש בין איך געגאנגען אין א זייט און געמאכט התבודדות, איך האב זיך אויסגעשמועסט מיט'ן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער טו איך גוט אָדער נישט, איך זע ווי מוהרא"ש ברענגט אריין אין מיר לימוד התורה, מוהרא"ש ברענגט אריין אין מיר א שמחה אין מצות, מעג איך אַננעמען די לשון הרע?!"

אָבער עס רעדט נישט ווערטער וואס קען מיר מחזק

זיין

איך ווייס קלאר פון פילע בַּחֲוֵרִים און אינגעלייט וואס זענען נאר געקומען קיין אומאן א דאנק וואס זיי הערן א גאנץ יאר די שיעורים און די חיזוק יומיים פון היכל הקודש, למעשה זענען זיי ראש השנה נישט געקומען צו היכל הקודש, ווייל איינער האט אים אינגערעדט דארט

איז דא א צדיק האמת, א מענטש דארף זיך מאכן א חשבון איך דארף גיין צו א פלאץ וואס געבט מיר סחורה אין די האנט, א פלאץ וואס געבט מיר לימוד התורה, א פלאץ וואס איז מיר מחזק איך זאל צוריק קומען צום אייבערשטן, און דאס איז "צדיק האמת!" יענער קען דיר עפעס געבן? ! עס איז ממש וואס דער פסוק זאגט (תהלים קטו, ה): "פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו..." עס איז דא א מויל, אבער עס רעדט נישט ווערטער וואס קען מיר מחזק זיין, עס איז דא אויגן, אבער עס זעט נישט וואס גייט אריבער אויף מיר...

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קוקן גוט אויף זיך און אויף אנדערע, און מיר זאלן פאלגן דעם רביין וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.



שבת קודש חול המועד סוכות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. ביי סעודה שלישיית האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון רעדן צום אייבערשטן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

געלויבט דער אייבערשטער אז מיר האבן היינט געענדיגט די לעצטע פרשה פון חמשה חומשי תורה, פרשת וזאת הברכה. דער פסוק זאגט (דברים לד, י): "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים", עס איז נישט אויפגעשטאנען נאך א נביא צווישן די אידן אזוי ווי משה, וואס דער אייבערשטער האט זיך צו אים באקענט פנים אל פנים, זאגט רש"י: "שהיה לבו גם בו", משה רבינו האט גערעדט צום אייבערשטן אזוי ווי א מענטש רעדט צו זיין חבר, "ומדבר אליו בכל עת שרוצה", און האט גערעדט צום אייבערשטן ווען ער האט געוואלט, "פענין שנאמר", אזוי ווי עס שטייט אין פסוק ביי די חטא העגל (שמות לב, ל): "ועתה אעלה אל ה'", יעצט וועל איך ארויפגיין צום אייבערשטן, בעטן ער זאל ענק מוחל זיין, און נאך שטייט ווען די מענטשן זענען געקומען צו משה רבינו אז זיי ווילן מקריב זיין דעם קרבן פסח, האט זיי משה געזאגט (במדבר ט, ח): "עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם", שטייט און ווארט, און איך וועל הערן וואס דער אייבערשטער וועט באפעלן פאר ענק. נאך זאגט רש"י (שם): "אשרי ילוד אשה שפך מבטח, שפל זמן שהיה רוצה היה מדבר עם השכינה", וואויל איז דעם מענטש וואס ווען ער האט געוואלט האט ער גערעדט צום אייבערשטן.

דער רבי ברענגט דאס אראפ צו אונז

מיר דארפן זיך זייער פרייען, מיר דארפן אסאך לויבן דעם אייבערשטן אז מיר ווייסן פון די עצות פון הייליגן רבי'ן, וואס דער רבי נעמט אלע

גרױסע מדרױגות פון מ׳שה רבינו און ב׳רענגט דאס אראפ צו אונז פֿשוט׳ע מענטשן, און מאכט אז מיר זאלן דאס אויף קענען טון, מיר זאלן אויף ווערן נאנט מיטן אייבערשטן און רעדן צו אים ווי מען רעדט צו א גוטן פֿריינד.

דער גרעסטער זאך

דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר״ן, חלק ב׳, סימן כה) אז א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז געוואוינט צו רעדן, און אלעס פארציילן פארן אייבערשטן און דער רבי זאגט דארט: ״רעדן צום אייבערשטן איז דער גרעסטער זאך וואס א מענטש קען נאר טון, און אלע צדיקים פלעגן אסאך רעדן צום אייבערשטן״.

ברסלב'ע חסידות

אויף דעם נקודה פון רעדן צום אייבערשטן באשטייט די גאנצע ברסלב'ע חסידות, גארנישט מער און גארנישט ווייניגער, דער רבי וויל אריינברענגען אין אונז מיר זאלן זיין נאנט צום אייבערשטן און שמועסן מיט אים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטן פֿריינד. נישט קיין חילוק וואו דער מענטש איז, צי ער זיצט אין א קאר אדער אין א טראק, צי ער איז אין אפיס אדער אינדערהיים, וואו אימער דער מענטש איז זאל ער רעדן צום אייבערשטן און דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס ליגט אים אויפן הארץ.

דא בויפט מען ארויף א שטאק...

פריער בין איך געגאנגען שפאצירן ארום א חלק פון שטעטל, איך מוז זאגן, עס איז אזוי געשמאק דא צו זיין, עס האט א מוראדיגע מעלה דא צו זיין. רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה האט געזאגט: ״צו זיין

אליין אין וואלד אָדער קען מען ווערן א גרויסער ערליכער איד, אָדער קען מען ווערן א גרויסער הולטאיי". דא אין שטעטל איז נישטא וואס צו טון אָדער זען, אין שטאט איז כסדר דא זאכן וואס צו זען, דא בויעט מען ארויף א שטאק, דא זעט מען עראפלאנען, דא איז דא א גארבידזש (מיסט) טראק, דא פארט מען, אבער אין שטעטל זעט מען נאר גראז און ביימער, די איינציגסטע זאך וואס מען קען טון, איז רעדן צום אייבערשטן, לערנען און דאווענען און דינען דעם אייבערשטן; קענסט זיך מאכן א שיעור אין זאגן יעדן טאג אביסל זהר הקדוש, די הייליגע ווערטער רייניגט דעם מענטש.

עס איז אזוי געשמאק צו לערנען זוהר

עס איז אזוי געשמאק צו לערנען זוהר, עס איז נישט דא קיין איין בלאט אין זוהר וואס זאל נישט שטיין דאס גרויסקייט פון טון מצות, ווי שטארק דער אייבערשטער פריידט זיך מיט אלעס וואס א מענטש טוט, עס לערנט זיך אזוי ווי אַשר בנחל וואס איז פול מיט חיזוק אין עבודת השם, נאר זוהר איז געשריבן אויף אראמיש^[ה].

.....

[ה] אָבער עס זענען דא מענטשן וואס זיי זענען נישט די חיזוק, נאר דאס פארקערטע, פון גאנץ זוהר טרעפט מען נאר דעם שטיקל (פרשת ושב, דף קפד:): "בר נש עד לא יקדש ידוי בצפרא, אקרי טמא. כיון דאתקדש אקרי טהור", ווילאנג א מענטש גיסט זיך נישט אפ קיין נעגל וואסער ווערט ער אנגערופן 'טמא', אָדער (וישב קפח ע"א: ויחי ריט): "מאן דאושיד זרעא בריקניא חס ושלום, אין מויעל תשובה", ווער עס איז מוציא זרע לבטלה העלפט נישט קיין תשובה, אזוי איז אויך מיט גמרא, פון גאנץ מסכת ברכות זעט מען נאר די גמרא (ברכות לב): "ואמר רבי אלעזר מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה", פון ווען דער בית המקדש איז חרוב געווארן זענען פארמאכט די טויערן פון תפלה [קוק אריין אין עצתו אמונה חלק ה', מכתב שסח]. עס איז פלאי פלאים ווי זיי קענען נישט טרעפן קיין חיזוק. די גמרא לערנט ארויס פון חנה וואס האט געבעטן דעם אייבערשטן זי זאל האבן קינדער און זי איז געהאלפן געווארן (ברכות לא): - דאס טרעפט מען נישט! ווער עס לערנט זוהר וועט איבעראל טרעפן דאס חשיבות און גרויסקייט פון יעדע מצוה וואס א איד טוט.

מען לייגט אריין שיינע לעקטערס...

מיר זיצן יעצט אין די סופה, דארפן מיר געדענקן וואס מיר נעמען ארויס פון די סופה. מען זיצט אין די סופה זיבן טעג, מען גרייט עס אן שייין, מען לייגט אריין שיינע לעקטערס, מען מאכט עס באקוועם, אבער יעדער ווייסט אז אין עטליכע טעג ארום גייט מען ארויס דערפון, אין עטליכע טעג קערט מען זיך צוריק צו די געהעריגע הויז, אזוי דארף מען נעמען אין באטראכט, אז די גאנצע לעבן וואוינען מיר אין די סופה, נאר נישט פאר 'זיבן טעג' נאר 'זיבעציג יאר', אין די יארן מאכט מען זיך טאקע באקוועם, אבער מען דארף זיך אויף אנגרייטן מען זאל האבן מיט וואס אהיים צו גיין צוריק אויבן אין הימל, מען דארף אריינכאפן גוטע זאכן, מצות און מעשים טובים, וואס דאס איז די איינציגסטע זאך וואס א מענטש נעמט מיט אויבן אין הימל.

דערפאר איז מען מזלזל אין מיר

דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן צג): וואס וויל מען פון מיר, פארנוואס קריגט מען אויף מיר? ווייל איך וויל נאר איין זאך - אריין ברענגען אין יעדן איינעם תפלה והתבודדות; אז א מענטש זאל רעדן און שמועסן מיט'ן אייבערשטן און אים דערציילן אלעס וואס עס גייט אריבער אויף אים, און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו:): "פרום זלת לבני אדם - אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזלזלין בהם", און רש"י זאגט דארט: "ומאי ניהו, תפלה", אז תפלה איז פון די זאכן וואס איז די העכסטע זאך אויף דער וועלט, אבער מענטשן זענען אין דעם זייער מזלזל, דערפאר איז מען מזלזל אין מיר, ווייל איך וויל נאר אריין ברענגען אין מענטשן די זאך פון רעדן צום אייבערשטן.

פרעה האט אויפגעמישט זיין ביכל...

מען קען קוקן אין די ספרים פון סיפורי צדיקים אינעם מפתח צי מען

בְּרַעֲנָנִים נֶאֱמָר דָּעַם רַבִּינָן, וְעַט מְעַן זַעַן אַז ווייניג סְפָרִים בְּרַעֲנָנִים נֶאֱמָר דָּעַם רַבִּינָן, עָס איז מִמֶּשׁ וְוַאס דָּער מְדַרְשׁ דְּעַרְצִיילט (שְׁמוֹת רַבָּה ה, יד) אויף פֿרַעָה, וְוַען מִשָּׁה רַבִּינוּ איז גַּעקוּמְעַן צו אים זאָגן די ווערטער פּוֹנְעַם אַיִבְעַרְשְׁטֵן (שְׁמוֹת ז, כו): "כֹּה אָמַר ה' שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי", הָאֵט פֿרַעָה זײַ אָנְגַּערוּפֿן (שְׁמוֹת ה, ב): "מִי ה' אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא יִדְעָתִי אֶת ה'", און פֿרַעָה הָאֵט גַּעזאָגט: אײַךְ וועל זוכן אין מײַנע סְפָרִים זַעַן צי אײַךְ וועל גַּעפּוֹנְעַן צווישן אַלע גאַט'ן דײַן באַשעפּער, פֿרַעָה הָאֵט אויפֿגעמישט זײַן בײַךְ, און זײַךְ אָנְגַּערוּפֿן צו מִשָּׁה רַבִּינוּ: "אײַךְ טִרַעַף נִישְׁט אַז דא זאל שְׁטײַן דָּעם נאַמען פּוֹן דײַן באַשעפּער, בײַ אֹת א – אַיִבְעַרְשְׁטֵר"...

עפֿעס צוגעצײכנט בײַם רבֿינ'ס נאַמען...

אַיִנמאַל הָאֵט מוֹהֲרָא"ש גַּעזאָגט בײַ אַ שײַער, אַז מְעַן הָאֵט אים גַּעבְּרַעֲנָנִים אַ נײַע סְפָר פּוֹן סְפּוּרֵי צַדִּיקִים, הָאֵט עַר אויפֿגעמישט דָּעם מִפְּתַח בײַ אֹת 'נו"ן' צו זַעַן אויב יענער בְּרַעֲנָנִים עפֿעס נֶאֱמָר פּוֹן רַבִּינָן, הָאֵט עַר גַּעזַעַן ווי עָס איז עפֿעס צוגעצײכנט בײַם רַבִּינ'ס נאַמען, הָאֵט עַר עָס אויפֿגעמישט, זַעַט עַר ווי יענער בְּרַעֲנָנִים בײַם רַבִּינ'ס נאַמען אַז מְעַן הָאֵט נִישְׁט גַּעהאַלְטֵן פּוֹן לַעֲרַנְעַן דָּעם רַבִּינ'ס סְפָרִים...

דאס גרויסקייט פון זאָגן תּהלים

עָס איז אַרויסגעקומען אַ שײַנע תּהלים מיט גרויסע אותיות^[1], בְּרַעֲנָנִים זײַ אַ לָקוּט פּוֹן סְפָרִים אַיִבְעַר דאָס גרויסקייט פּוֹן זאָגן תּהלים, וְוַאס בְּרַעֲנָנִים זײַ? אַז אויסזאָגן דִּרְיֵי מָאָל תּהלים אין אײַן צו איז אַ גרויסע זאָךְ... ווי חֲשׁוֹב עָס איז אויסצוזאָגן תּהלים אין אײַן צי אַן אויסרעדן... אַ

.....

[1] דער ראש ישיבה שליט"א האט צוגעלייגט: עס איז זייער געזונט פאר די אויגן צו לערנען אין ספרים מיט גרעסערע אותיות.

שָׁאד מֵעַן בְּרַעֲנָגֶט נִישֵׁט דֶּעם רַבִּין^[ז], ווער נאך רעדט אזוי גרויס פון זאגן תהלים ווי דער רבי? ! דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תפה): "א גוט קאפיטל תהלים איז אזוי ווי פאנטש"; ווען א מענטש איז אויסגעטרירקנט און אפגעמאטערט נעמט ער א טרינק וואס פרישט אים אויף, אזוי איז א קאפיטל תהלים, עס פרישט אויף דעם מענטש און עס ברענגט אים גרויסע ישועות. נאך זאגט דער רבי: (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה יהיה רגיל באמירת תהלים", ווער עס וויל זוכה זיין תשובה צו טון זאל זאגן תהלים, עיין שם. נאך זאגט דער רבי (שיחות הר"ן, סימן צח): תהלים איז א 'משענת', אן אונטערליינער; אזוי ווי א שטעקן פאר עלטערע מענטשן צו קענען גיין, אז מען זאגט תהלים פאלט מען נישט, מען קען אנגיין אין לעבן אין אלע מצבים.

תלמידים און תלמידי תלמידים

אייער האט מיר געגעבן א מתנה א ספר פון א גרויסער בעל מספר, אלס א געשאנק און הפרת הטוב וואס א דאנק די שיעורים פון ישיבה האט ער מסיים געווען דעם בעל מספר'ס ספרים. קוק איך אריין דערין, זע איך ווי ער דערציילט דארט מעשיות פון יעדע צדיק, און אפילו פון תלמידים און תלמידי תלמידים וואס מען קען נישט נאכזאגן די נעמען פון די שטעט וואו זיי האבן געוואוינט, אבער דעם רבי'נס נאמען ווערט אפילו איינמאל נישט דארט דערמאנט^[ז].

.....

[ז] דער ראש ישיבה שליט"א האט צוגעלייגט: אייער פון אנשי שלומינו האט גערופן דעם מחבר פון דעם נייעם תהלים און געפרעגט פארוואס ער האט גארנישט אריינגעלייגט פון הייליגן רב'ן איבער דאס גרויסקייט פון זאגן תהלים? האט יענער געענטפערט אז ער האט נישט געמאכט דעם לקוט, נאר ער האט ארויסגעגעבן די ארבעט פאר א כולל אינגערמאן...

[ח] פארן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט בתוך הדברים: היאך יכול החי להכחיש את החי (לשון הנמרא מסכת ברכות כו:)? ווי אזוי קען מען זאגן אויפ'ן סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו אז ער האט נישט געהאלטן פון רב'ן? קוק ווי ער ברענגט אין זיין הייליג ספר 'יואל משה' (מאמר ישוב ארץ ישראל, סימן קג) צוויי שטיקלעך פון שיחות הר"ן, און ער פירט אויס אויפ'ן

צוויי הונדערט פּרקים משניות!

איך געדענק ווי מוהרא"ש האט אמאל געזאגט מוצאי שבת ביי מלנה מלכה: קוק וואס דער רבי איז מזכּה זיינע מענטשן, דארט זיצט א רבי און דערציילט די מעשה פון די קרוין, צוקער און קנאבל^[ט]... און ביים רבין איז דא א אינגערמאן וואס האט היינט געשפּירט ביי זיך צעבראכן האט ער היינט אליינס גורס געווען צוויי הונדערט פּרקים משניות!

איין ציל

מוהרא"ש זאגט, עס איז נישט געווען א שמועס וואס דער רבי זאל נישט רעדן פון תּפלה והתבודדות, און אזוי האט מוהרא"ש אויך געזאגט אויף זיך, ווען איך רעד מיט א מענטש האב איך דערביי איין ציל אז יענער זאל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, איך רעד צו אים פון אלע סארט ענינים לויט וואס יענער וויל רעדן, זאל עס זיין גייעס וכדומה, אבער אלעס איז פּדאי אבי איך זאל קענען צום סוף פועלן ביי יענעם אריינצולייגן די זאך פון תּפלה.

דעם נאגל

דאס איז אזוי ווי א מענטש וואס וויל אויפהענגן אויפן וואנט א שיינע זייגער, דארף ער צום ערשט אריינהאקן א נאגל אין וואנט, אבער כּדי צו קענען אריינהאקן דעם נאגל דארף ער פארדעם אריינלייגן אויף דעם פּלאץ אינעם וואנט א 'באטערפליי' וואס כאפט אן דעם נאגל עס

.....

רב'ן: "זוה ענין של רוח הקודש שראה מה הגיע אלינו בעיקבא דמשיחא", דאס איז א רוח

הקודש פון רב'ן, ער האט שוין דעמאלט געזען וואס וועט זיין אינעם היינטיגן דור!

[ט] דער ראש ושיבה שליט"א האט צוגעלייגט: מוהרא"ש האט נישט געמיינט

אנועקצומאכן די מעשה חס ושלום, פארקערט דאס איז א מקובל דינע מעשה וואס מוהרא"ש פלעגט דאס אויך צומאל דערציילן מוצאי שבת, נאר מוהרא"ש האט געוויזן ווי אויך דער רבי ברענגט צו זיינע תלמידים.

דאס געטון מיט'ן ציל אז אפֿשֿר נאכדעם וועל איך קענען אריינלייגן ביי יענעם ער זאל אויך אנהייבן רעדן צום אייבערשטן.

הייס וואסער פייפ

די עצה פון התבודדות איז אזא געזונטע עצה פאר'ן מענטש, יעדער מענטש איז אנגעפילט מיט תאוות רעות, מיט מדות רעות, מיט צרות, מיט עבירות, מיט פחדים און שרעק, אבער דורך די עצה פון התבודדות אז ער דערציילט עס פאר'ן אייבערשטן, גייט דאס ארויס פונעם מענטש, און ער באקומט כח עס דורכצוטראגן, אזוי ווי יעדע הייס וואסער פייפ האט א פלאץ וואו די לופט קען ארויסגיין כדי עס זאל נישט אויפשיסן פון גרויס היץ, דאס איז דער מויל פון א מענטש, דארט קען ער ארויסגעבן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס באדערט אים, אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, און דאס געבט אים נייע כחות ער זאל קענען ווייטער אנגיין אין זיין לעבן.

לייג צו איין נאמען

נעם אפאר מינוט אין דיין טאג און שמועס מיט'ן אייבערשטן, פארמאך דיין טעלעפאן אויף אפאר מינוט און גיין אין א זייט און רעד צום אייבערשטן, דארפסט נישט מורא האבן אז דו פארפאסט עפעס גייעס אויף דיין טעלעפאן, עס האט גארנישט פאסירט אין די פאר מינוט, מען האט קיינעם נישט געשאסן, מען האט קיינעם נישט געהרג'עט אין די פאר מינוט. איך מיין אז דו זאלסט צולייגן צו די ליסטע פון די נומערן פון דיין טעלעפאן, איין נאמען: "אייבערשטער", וועסטו זען אז דארט קומט נישט קיין גייעס, אלעס איז מסודר, קענסט רואיג רעדן צום אייבערשטן...

בעט פונעם אייבערשטן א שיינע קאר

אויף די פראגע 'וואס זאל איך רעדן צום אייבערשטן?' דאס קען מען נישט ענטפערן בכלליות, יעדער איינער רעדט צום אייבערשטן זיין זאך, אז דו דארפסט א שיינע קאר - דאן בעט פונעם אייבערשטן א שיינע קאר, אז דו ווילסט זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד - דאן בעט פונעם אייבערשטן דו זאלסט זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד, אז דו דארפסט אסאך געלט - דאן בעט פונעם אייבערשטן אסאך געלט^[1].

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.



.....

[1] געווענליך ציט נישט דער ראש ישיבה שליט"א אריין שלש סעודות שיעור נאכ'ן זמן מוצאי שבת, אבער היינט איז שפעט געווארן, האט זיך דער ראש ישיבה שליט"א אנגערופן מיט א שמייכל: "און אז דו ווילסט אז דער ראש ישיבה זאל שוין ענדיגן דעם שיעור - דאן בעט פונעם אייבערשטן אז דער ראש ישיבה זאל שוין ענדיגן דעם שיעור..." און דער ראש ישיבה שליט"א האט דערמיט געענדיגט דעם שיעור.